

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ

1954

Ε.Π.Α. Μ.Κ.Α.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2009

Τ' ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΑΔΕΡΦΙΑ Κ' Η ΚΑΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ἄλλο τι δὲν ἐζήλεσα μέσ' ἔς τὸν ἀπάνου κόσμου,
παρὰ τὸ γλήγορο ἄλογο καὶ τὸ γοργὸ ζευγάρι,
καὶ τὴ γυναῖκα τὴν καλήν, νόπου τιμάει τὸν ἄντρα.

Ἦταν δυὸ ἀδέφια γκαρδιακὰ καὶ πολυαγαπημένα,
5 κι' ὁ πειρασμὸς ἐβάλθηκε γιὰ τὰ ξεχωρίση.

Ἀγάπησε ὁ μικρότερος τοῦ πρώτου τὴ γυναῖκα,
καὶ ντρέπεται νὰ τῆς τὸ πῆ, νὰν τῆς τὸ μολογήση.
Μὰ μιὰ γιορτὴ, μιὰ κυριακὴ, μιὰ πύσημη νῆμέρα,
ποῦ βγήκε ἡ κόρη ἀπὸ λουτροὺ κι' ὁ νιὸς ἀπὸ μπαρμπέρη
10 καὶ συναπαντηθήκανε σὲ ξέχωρο σοκάκι,
ἐξεδιαντρόπη καὶ τῆς λέει καὶ τῆς τὸ φανερώνει.

«Νύφη μου, σάμπως σ' ἀγαπῶ, νύφη, σάμπως σὲ θέλω.

Ἐσὺ τὸ θέλεις μιὰ φορὰ κ' ἐγὼ τὸ θέλω δέκα,
μ' ἂ μ' ἀγαπᾶς σὰ σ' ἀγαπῶ, καὶ θές με σὰ σὲ θέλω,
15 τὸν ἀδερφό σου σκότωσε κ' ἔλα γιὰ νὰ μὲ πάρης.

— Καὶ τί ἀφορμὴ νὰ τοῦ βρω γώ, γιὰ νὰ τόνε σκοτώσω;

— Σύρτε γιὰ νὰ μοιράσετε τὸ πατρικὸ σας χτήμα,
ἀπὸ τίς ἄκραις δῶσε του κι' ἀπ' τοὺς παλιούς τοὺς ὄχτους,
κι' ὅπου καλὰ καὶ καρπερὰ ἔς τὸ μέρος τὸ δικό σου,
20 κι' ὅπου ἄκρη καὶ περίτραφος ἔς τὸ μέρος τὸ δικό του,
κ' ἐκεῖνος εἶν' ἀράθυμος, ῥῆξε καὶ σκότωσέ τον.»

Τὸ μαῦρο καβαλλίκεψε καὶ ἔς τὸ χωράφι πάγει.

«Ἦρτε καιρὸς, μπρὲ Κωσταντή, καιρὸς νὰ χωριστοῦμε,
ἔλα γιὰ νὰ μοιράσουμε τὸ πατρικὸ μας χτήμα.

25 Ἀπὸ ταῖς ἄκραις πᾶρε σὺ κι' ἀπ' τοὺς παλιούς τοὺς ὄχτους
κι' ὅπου καλὰ καὶ καρπερὰ ἔς τὸ μέρος τὸ δικό μου,
κι' ὅπου ἄκρη καὶ περίτραφος ἔς τὸ μέρος τὸ δικό σου.

— Γιατί, γιατί, ἀδερφούλη μου, νὰ πάρω ἀπὸ τίς ἄκραις;
γιατί νὰ μὴ μοιράσουμε καθὼς μοιράζουν ὄλοι;

30 — Πᾶρ' ἀπ' τίς ἄκραις, Κωσταντή, γιατί θὰ σκοτωθοῦμε.

— Χαλάλι σου, ἀδερφούλη μου, κι' ὄλα δικά σου νὰ ναι,
παρὰ νὰ ξεχωρίσουμε, πᾶρε καὶ τὸ δικό μου.»

Τὸν πῆρε τὸ παράπονο, εἶδε τὰ δικημά του,
τραβειέται σὲ παράμερο, καὶ κάθεται καὶ κλαίει.

35 Τὸ μαῦρο καβαλλίκεψε καὶ ἔς τὸ χωριὸ γυρίζει,
τὴ νύφη του νεφώναξε, τὴ νύφη του φωνάζει.

«Γλήγορα, νύφη μου, νερό, νὰ πλύνω τὸ σπαθί μου.

Τὸν ἀδερφό μου σκότωσα καὶ τὸ χω ματωμένο.»

Κι' αὐτὴ ἀπ' τὴν πολλὴ τῆς βιά κι' ἀπ' τὴν πολλὴ χαρὰ τῆς,
40 τὸ μαστραπὰ φτύς ἄρπαξε, κρασί ἔτανε γιομαῖτος,
τὴ σκάλα νεκατέβηκε, νερό γιὰ νὰ τοῦ χύση.

Ἀπ' τὰ μαλλιά τὴν ἄρπαξε, λιανὰ λιανὰ τὴν κόβει.

Ἀπὸ τίς «Ἐκλογές» τοῦ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

Στ. 2 ζευγάρι ἀροτήρων βοῶν. Στ. 10. ξέχωρο σοκάκι ἀπόμερον, ἀπόκεντρον δρομίσκον. Στ. 20. περίτραφος τάφος περί τὸν ἀγρόν. Στ. 21. ἀράθυμος εὐερέθιστος, εὐόργιστος. Στ. 29. Ἐννοεῖ τὴν δικαίαν διανομὴν διὰ λαχνῶν, ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα λαχνίζω συνώνυμον τοῦ μοιράζω. Στ. 40. μαστραπὰς λέξις. τουρκ. λάγηνος, ποτήριον. φτύς εὐθύς.